

Kommer mig ogsaa, at det har sin mislige Side saaledes paa Forhaand at gjøre Indsigelse; thi dersom der skal være Mening og Betydning i en saadan Indsigelse, maa det være den, at der i Gjentagelsestilfælde skal gjøres et Ansvar gjeldende. Jeg finder, at Udvalgets Flertal havde gjort vel i ogsaa at se hen til denne nødvendige Konsekvens af paa Forhaand at gjøre Indsigelse. — Det er ved Udvalgs Flertal har endvidere fundet sig foranlediget til i en Bemærkning Sp. 165—66 i Betænkningen i Anledning af Fornylsen ved sidste Thronskifte af Bevillingen til Klampenborgs Badekuranstalt om at benytte et Stykke af Dyrehaven at bemærke, „at det vilde være overensstemmende med vor Statsforfatnings Principer, om denne Art af Begunstigelser, hvis fortsatte Bestaaen efter den tidligere Ret afhang af Fornylse ved hvert Thronskifte, herefter ikke fornyedes uden med Bevillingsmyndighedens Samtykke.“ Jeg kan ikke ret se, hvorledes vor Statsforfatnings Principer skulde kunne fordrø noget forandret af, hvad der udtrykkelig er bestemt i Danmarks Grundlov. I Grundloven er jo nemlig bestemt, at den før 1849 bestaaende Bevillingsmyndighed opretholdes uforandret. Hvorledes det nu skulde være i Overensstemmelse med vor Statsforfatnings Principer, at dette ikke mere skulde kunne finde Sted, det forstaar jeg ikke. — Til § 4 har det erede Udvalgs Flertal ogsaa gjort en Bemærkning, som vistnok af gode Grunde ikke har kunnet finde et Udtryk paa Endringsforslagslisten. Det er denne Bemærkning, som jo ikke er ny, om, hvor ønskeligt det vilde være at faae revideret og nedsat Bygningskassen og faa forhøjet Rangs-kassen. For mig lyder det noget underligt at faae fra det erede Flertal en særlig Opfordring til snart at bringe et saa stort og saa vanskeligt Revisionsarbejde frem, som det vist fra alle Sider erkendes at være at faae vor Bygningskassen revideret, naar jeg ser hen til den liden Lyft til at forhandle med Regjeringen om andre i mine Tanker mere paatrængende Reformforslag, som desværre har yttret sig i denne Forsamling. Disse to Bemærkninger ere jo imidlertid gamle Bekjendte, og jeg kan ikke antage, at det erede Udvalgs Flertal egentlig har ment, at deres Virkning i dette Lars Finantslovsbetænkning skulde være meget større, end den har været i de foregaaende. — Jeg kommer nu til § 5. Der er dertil kun stillet et Endringsforslag, hvis virkelige Betydning er saare liden eller rettere slet ingen, medens jeg dog for mit Vedkommende vilde lægge ikke liden Vægt paa, at det blev forkastet. Det er Endringsforslaget om ved Beregningen og Overlaget over Soldintraderne at vende tilbage til den gamle Beregningsmaade, saaledes at de omsættes til de sidste 12 Maanedes effektive Soldindtægt. Det er jo klart, at der hverken kommer flere eller færre Penge ind, fordi man forhøjer Overlagssummen, og at Forslaget derfor ikke har nogen som helst reel

Betydning; men jeg vilde tillægge det ikke liden Betydning, om man, som jeg allerede udtalte ved Sagens første Behandling, kunde komme til en noget mere moderat, noget mere æbuelig Omsættelse af de forventede Soldintrader. — Til § 8 er der stillet et Endringsforslag, som den erede Ordfører ikke motiverede; i alt Fald maatte det ganske være undgaaet min Opmærksomhed, hvis den erede Ordfører skænkede dette meget betydelige Endringsforslag nogen særlig Omtale. Dette Endringsforslag ser meget uskyldigt ud. Det er Endringsforslaget under Nr. 32, som gaar ud paa til de i Finantslovsforslaget opførte 25,000 Kr. som forventet Indtægt fra Vestindien at føie den Bemærkning, at Kolonialkasserne paa de dansk-vestindiske Der udrede til de almindelige Statsforbrødenheder hver Halvdelen af disse 25,000 Kr. Det ser, som sagt, meget uskyldigt ud, men det kan umuligt have nogen anden Betydning, end at denne Tilføining til Bestemmelsen i § 8 skal gjøre den særlig foreliggende Lov overflødig (Th. Nielsen: Det staar der ikke!) Det staar der ikke, men det kan ikke have nogen anden Betydning, thi ellers er Endringsforslaget fuldstændig betydningsløst; det staar at læse imellem Linjerne for Enhver, som vil læse. Jeg maa altsaa betragte Endringsforslaget som villende træde i Stedet for det særlig foreliggende Lovforslag, og jeg maa, for saa vidt denne min Opfattelse er rigtig, bestemt modsætte mig det. Erde Medlemmer vilde vide, at Bestemmelsen i Kolonialloven af 27de November 1863 § 56 gaar ud paa, at efter de 10 første Lars Forsløb skulde Bidraget fra Kolonierne til Landets almindelige Forbrødenheder, altsaa til Statskassen, fastsættes ved Lov. Det er for at fuldbyrde denne Bestemmelse, at jeg i denne Samling har forelagt et særligt Lovforslag, idet den tidligere Lov derom, som blev vedtagen for 2 Aar siden, udløber til 1ste April 1877. Det forekommer mig at være saa selvfølgerligt, at det næppe engang behøvede at bemærkes, at det ikke har været eller kunde være Meningen med denne Bestemmelse i Kolonialloven af 1863, at Koloniernes Bidrag til Statens almindelige Forbrødenheder skulde fastsættes paa Finantsloven, med andre Ord, at Kolonierne Aar efter Aar skulde af den danske Rigsdag eller rettere af den lovgivende Magt i Danmark ansættes til et passende Formue- og Leilighedsbidrag. Det har ikke kunnet være, det har ikke været Meningen dengang, og Udtrykkene tale ogsaa derimod. Jeg anser det altsaa for at være nødvendigt, at Bidraget, dersom vi ellers ville forlange noget Bidrag fra Kolonierne til Statens almindelige Forbrødenheder, fastsættes i en almindelig Lov, og jeg vilde ikke engang anse mig for berettiget til at afkræve Kolonierne Bidrag, naar en saadan Lov ikke vedtoges. Skulde jeg have feilet i mit Udgangspunkt, nemlig at denne lille tilføiede Bemærkning skulde have den Betydning,